

Věc C-264/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora**

Datum doručení:

29. března 2019

Předkládající soud:

Bundesgerichtshof (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

21. února 2019

**Žalobkyně, navrhovatelka a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku
„Revision“:**

Constantin Film Verleih GmbH

**Žalovaná, odpůrkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku
„Revision“:**

YouTube LLC

Google Inc.

Předmět původního řízení

Žaloba nositele výhradních uživatelských práv k filmům proti internetové platformě „YouTube“ a její mateřské společnosti „Google“ o poskytnutí informací o e-mailové adrese, telefonním čísle a IP adrese uživatelů, kteří filmy nelegálně nahráli na YouTube

Předmět a právní základ předběžné otázky

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Zahrnují adresy výrobců, zpracovatelů, distributorů, dodavatelů a jiných předchozích držitelů zboží nebo služeb, stejně jako velkoobchodníků a maloobchodníků uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48/ES, na něž se vztahují informace podle čl. 8 odst. 1 směrnice 200/48/ES, také
 - a) e-mailové adresy uživatelů služeb a/nebo
 - b) telefonní čísla uživatelů služeb a/nebo
 - c) IP adresy používané uživateli služeb pro nahrání souborů porušujících práva včetně času nahrání?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku, bod c):

Zahrnuje informace poskytovaná podle čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48/ES také IP adresu, kterou uživatel, který předtím protiprávně nahrál soubory, naposledy použil pro svůj přístup k uživatelskému účtu na Google/YouTube, včetně přesného času přístupu, nezávisle na tom, zda při tomto posledním přístupu došlo k porušení práv?

Uplatňovaná ustanovení unijního práva

Článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45)

Uplatňovaná ustanovení vnitrostátního práva

§ 101 odst. 1 první věta, odst. 2 bod 3, odst. 3 bod 1 Urheberrechtsgesetz (zákon o autorských právech, dále jen „UrhG“)

§ 111 odst. 1 první věta bod 2 Telekommunikationsgesetz (zákon o telekomunikacích, dále jen „TKG“)

Stručné shrnutí skutkového stavu a řízení

- 1 Žalobkyně je německá společnost, která uplatňuje výhradní užívací práva k filmům „Parker“ a „Scary Movie 5“. První žalovaná provozuje internetovou platformu „YouTube“, na níž lze nahrávat videosoubory a zpřístupnit je ostatním uživatelům internetu. Druhá žalovaná je mateřskou společností první žalované a držitelkou domény, kterou první žalovaná používá pro internetovou platformu. Pro nahrávání videí na internetovou platformu „YouTube“ si uživatelé nejdříve musí založit „uživatelský účet Google“ u druhé žalované a při registraci uvést jméno, e-mailovou adresu a datum narození. Pro uveřejnění videí delších než 15 minut na platformě, musí uživatel navíc uvést také číslo mobilního telefonu, na

nějž je zaslán ověřovací kód nutný pro zveřejnění. Podle společných smluvních podmínek a zásad ochrany osobních údajů žalovaných udělují uživatelé platformy svůj souhlas se shromažďováním serverových protokolů včetně IP adresy, data a času použití a jednotlivých dotazů a s použitím těchto údajů dotčenými společnostmi.

- 2 Dne 29. června 2013 byl pod uživatelským jménem „N1“ nahrán na internetovou platformu první žalované kompletní film „Parker“ v německém jazyce a až do zablokování dne 14. srpna 2013 měl film více než 45 000 shlédnutí. Pod uživatelským jménem „N2“ byl v září 2013 nahrán kompletní film „Scary Movie 5“ a až do zablokování dne 29. října 2013 měl více než 6 000 shlédnutí. Mimoto byla kopie tohoto filmu znovu nahrána 10. září 2014 pod uživatelským jménem „N3“ a až do zablokování dne 21. září 2014 měla více než 4 700 shlédnutí.
- 3 Žalobkyně navrhuje uložit žalovaným, aby jí poskytly informace o uživateli „N1“, „N2“ a „N3“, a sice sdělením následujících údajů uložených u žalovaných: a) e-mailová adresa uživatele, b) telefonní číslo uživatele, c) IP adresa, kterou uživatel použil pro nahrání souboru, včetně přesného času nahrání s uvedením data a hodiny, včetně minut, vteřin a časové zóny (čas nahrání), d) IP adresu, kterou uživatel naposledy použil pro přístup ke svému uživatelskému účtu na Google/YouTube, včetně přesného času přístupu s uvedením data a hodiny, včetně minut, vteřin a časové zóny (čas přístupu).
- 4 Landgericht Frankfurt am Main (Zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem) žalobu zamítl. Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Vrchní zemský soud ve Frankfurtu nad Mohanem) částečně vyhověl odvolání žalobkyně a uložil žalovaným poskytnout informace o příslušné e-mailové adrese. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně i žalované opravný prostředek „Revision“ k Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr). Žalobkyně nadále navrhuje, aby žalovaným bylo uloženo poskytnout informace o telefonních číslech a IP adresách uživatelů. Žalované ve svém opravném prostředku „Revision“ navrhuji zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

Stručné vylíčení odůvodnění předběžné otázky

- 5 Žalobkyně opírá své nároky na poskytnutí informací o § 101 odst. 1 první větu, odst. 2 bod 3, odst. 3 bod 1 UrhG. Tímto ustanovením se provádí článek 8 směrnice 2004/48 a musí být tedy vykládáno v souladu se směrnicí. Úspěch opravných prostředků „Revision“ závisí na tom, jaké informace musí být poskytnuty podle čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48. Opravný prostředek „Revision“ podaný žalobkyní bude úspěšný, pokud bude moci požadovat informaci také o telefonních číslech uživatelů a IP adresách, které použili k protiprávnímu nahrání souborů. Opravný prostředek „Revision“ podaný žalovanými bude opodstatněný, nejsou-li žalované povinny poskytnout informaci o e-mailových adresách uživatelů.

- 6 K první otázce, bodu a): Jde o to, zda informace o „jménu a adresách“ ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48 zahrnují také e-mailové adresy. Podle názoru předkládajícího soudu z ochranného účelu ustanovení § 101 odst. 3 UrhG a čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice vyplývá, že se vztahuje také na e-mailové adresy. Nárok na poskytnutí informací o třetích osobách má nositeli práv umožnit nalezení porušovatele. Vzhledem k tomu, že se při registraci uživatele platformy první žalované uvádí pouze (fiktivní) uživatelské jméno a e-mailová adresa, bylo by nalezení porušovatele již předem ztížené, pokud by nositel práva nemohl získat informaci o e-mailové adrese. To by však bylo v rozporu s cílem směrnice 2004/48 (viz třetí bod odůvodnění).
- 7 K první otázce, bodu b): Je sporné, zda pojem „adresa“ v čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48 zahrnuje také telefonní číslo. Ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že se na telefonní čísla nevztahuje.
- 8 Ve prospěch opačného názoru hovoří skutečnost, že žalované zpravidla z důvodu anonymity poskytované uživatelům platformy, jako je platforma první žalované, nemohou ihned poskytnout informace o „jménu a adrese“ ve smyslu jména a příjmení a poštovní adresy. Telefonní číslo je naopak v případech, kdy chce uživatel na platformu první žalované nahrát video delší než 15 minut, nejen požadováno, nýbrž je i ověřeno zasláním ověřovacího kódu. Při přidělování telefonních čísel musí být podle § 111 odst. 1 první věty bodu 2 TKG uvedeno jméno a příjmení a adresa držitele telefonního čísla. Vzhledem k okolnosti, že při přidělování e-mailových adres tomu tak není, by informace o telefonním čísle u takového porušení práva, o jaké se jedná v projednávané věci, mohla představovat jediný účinný a užitečný prostředek k prosazení práv duševního vlastnictví.
- 9 Pro tento názor navíc hovoří skutečnost, že moderní telekomunikační technika umožňuje zaslat dopis prostřednictvím SMS, MMS nebo služeb okamžitého zasílání zpráv přímo do telefonu či jiného mobilního koncového zařízení. Jako „adresa“ pro tuto písemnou komunikaci pak slouží telefonní číslo.
- 10 K první otázce, bodu c): Vyvstává otázka, zda čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48 zahrnuje také IP adresu, která byla použita pro protiprávní nahrání souborů.
- 11 Proti tomu by mohla hovořit funkce IP adresy. IP adresa není přiřazena konkrétní osobě, nýbrž - a v případě dynamické IP adresy navíc jen dočasně - síťovému rozhraní přístroje komunikujícího s internetem. Neumožňuje tedy identifikovat konkrétní osobu. Mimoto IP adresa identifikuje pouze přístroje komunikující s internetem na síťovém rozhraní, nikoliv však další přístroje, které jsou s tímto přístrojem spojeny.
- 12 Dále proti tomu hovoří skutečnost, že IP adresy patří mezi osobní údaje (viz rozsudek ze dne 19. října 2016, Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779). Vzhledem k tomu je nutno zvažovat dotčená základní práva. Při výkladu vnitrostátního práva v souladu se směrnicí musí totiž soudy členských států zajistit přiměřenou

rovnováhu mezi různými základními právy vycházejícími z právního řádu Unie. Při předávání osobních údajů soukromým třetím subjektům za účelem stíhání porušení autorských práv je nutno zohlednit zejména právo na respektování soukromého života (článek 7 Listiny základních práv EU) a ochranu osobních údajů (článek 8 Listiny základních práv EU) na straně jedné a zároveň právo na vlastnictví (článek 17 odst. 2 Listiny základních práv EU) na straně druhé.

- 13 Podle čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48 musí uživatelé strpět (pouze) předání svého jména a své adresy. Informace o jimi používaných IP adresách by se mohla dotýkat jejich práva na respektování soukromého života. Mimoto je nutno zvážit, že informace o (dynamické) IP adrese, která vždy obsahuje také přesný čas přístupu, neboť jen tak umožňuje identifikaci koncového zařízení, poskytuje současně údaje o přesném času internetové komunikace včetně časové zóny a o bližších okolnostech komunikačního procesu, které jsou chráněny články 7 a 8 Listiny základních práv EU (viz rozsudek ze dne 8. dubna 2014, Digital Rights Ireland a Seitlinger a další, C-293/12 a C-594/12, EU:C:2014:238, body 26 a násl.). Informace o IP adrese může znamenat také zásah do práva na soukromý život nedotčených třetích osob, jestliže porušovatel není držitelem připojení.
- 14 Pro zahrnutí IP adresy do čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48 hovoří, že pojem „adresa“ může podle svého znění zahrnovat jakýkoliv druh adresy a tedy také (elektronickou) IP adresu. Stejně jako poštovní adresa a e-mailová adresa usnadňuje také IP adresa zjištění porušovatele autorských práv.
- 15 Pro hovoří i smysl a účel směrnice 2004/48, která má podle svého třetího bodu odůvodnění sloužit k účinnému dodržování práv duševního vlastnictví. Tohoto cíle nelze dosáhnout, budeme-li vycházet z tradičního výkladu „jména a adresy“. Informace o „jménu a adrese“ by často vyzněla naprázdno, neboť provozovatelé platform, jako je první žalovaná, tyto údaje zpravidla neshromažďují ani neověřují. S tím spojený závažný zásah do práva duševního vlastnictví chráněného Listinou (čl. 17 odst. 2 Listiny základních práv EU) není v souladu s požadavkem zajištění spravedlivé rovnováhy mezi základními právy, která je třeba vyvážit (viz rozsudek ze dne 18. října 2018, Bastei Lübbe, C-149/17, EU:C:2018:841, bod 46). Poskytnutí IP adresy, kromě e-mailové adresy a možná telefonního čísla, by v této souvislosti mohlo představovat vhodný prostředek identifikace porušovatelů a tedy efektivního dodržování práv duševního vlastnictví ve smyslu směrnice 2004/48.
- 16 V případě kladné odpovědi na první otázku, bod c) navíc vyvstává otázka, zda lze také požadovat informaci o IP adrese, kterou uživatelé použili naposledy pro přístup ke svému uživatelskému účtu Google/YouTube, nezávisle na porušujícím jednání s tím souvisejícím (otázka 2).
- 17 Hovoří pro to skutečnost, že vzhledem k neustálé obměně dynamických IP adres by měla informace zahrnovat také nejaktuálnější IP adresu, neboť pouze ta představuje „adresu“ uživatele služeb ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48.

- 18 Takovéto rozšíření nároku na informace na nejaktuálnější IP adresu nezávisle na porušujícím jednání, které s tím souvisí, by nebylo možné, pokud by čl. 8 odst. 2 písm. a) směrnice 2004/48 vyžadoval souvislost s určitým porušením práva. IP adresa, která byla naposledy použita pro přístup k uživatelskému účtu na Google/YouTube nemusí nutně souviset s vytýkaným protiprávním používáním. Nezbytnost takovéto souvislosti by však mohla vyplývat z toho, že na žalované lze podle čl. 8 odst. 1 písm. c) směrnice 2004/48 podat žalobu pouze tehdy, pokud poskytly službu pro protiprávní činnosti a informace poskytované podle čl. 8 odst. 2 písm. a) a b) směrnice se vztahují právě k takovýmto protiprávním službám.

PRACOVNÍ DOKUMENT